

2000:15

**Motion av Christer Öhgren m.fl. (mp) om
möjlighet för adopterade barn med utländsk
bakgrund att läsa sitt ursprungsspråk på liknande
sätt som hemspråk i skolan**

Adoptioner har förekommit länge i vårt land. Från början var det svenska barn som blev bortadopterade, senare då Sverige blev ett allt rikare land blev tillgången på adoptivbarn allt mindre, man började se sig om utanför landets gränser. I många länder framförallt i tredje världen, fanns en stor tillgång på barn som under 50 och 60-talen blev adopterade. Barn från länder som Colombia, Korea, Kina, Tanzania osv. fick föräldrar med svensk bakgrund. Idag har många av dessa barn vuxit upp och deras erfarenheter ligger till grund för den här motionen.

Tanken var att dessa barn skulle etablera sig i ett ganska homogent svenskt samhälle och assimileras som svenskar. Idag vet vi att den processen inte alltid varit den enklaste. Adoptivbarn från andra länder har ju oftast kunnat pekats ut som adoptivbarn eftersom deras utseende oftast skiljer sig från adoptivföräldrarnas. Därför har ofta just adoptivrelationen blivit tydlig och uppenbar under nästan hela uppväxten.

Många av dessa barn som på så sätt skulle assimileras till svenskar upplever sig idag som ganska rotlösa. En del väljer att i en för adoptionsländerna lukrativ marknad söka sina rötter, det finns särskilda EU fonder att söka medel ur till detta. Kontakten och kunskapen om landet med deras rötter har under uppväxten kommit att stanna vid vad de hört adoptivföräldrarna berätta eller vad som framkommit vid undervisningen i skolan.

Under -70 och 80-talen ökade invandringen kraftigt i Sverige, i synnerhet från länder i tredje världen. Vårt tidigare så homogena land har kommit att bli mångkulturellt och förutsättningarna för adoptivbarn ser annorlunda ut. Många träffar idag jämnåriga med samma ursprungsland som kommit till Sverige som flyktingar eller anknytningsfall. Vi anser att vi är skyldiga att ge våra adopterade barn ett val. Valet att kunna läsa det språk som talas i landet

därifrån de ursprungligen kommer. Det ger dem också en valmöjlighet i vilken av alla nya svenska kulturer man vill leva.

Detta skulle underlätta många av våra adoptivbarns framtida liv i Sverige. Sökandet efter sina rötter, känslan att vara annorlunda men att inte få vara det skulle kanske kännas mindre.

Stockholms stad är inte enligt skolplanen tvungen att ge adoptivbarn dessa kunskaper, men vi kan inte heller se något som förhindrar oss från att ta detta vårt ansvar. Det skulle i så fall vara helt i barnkonventionens anda.

I enlighet med ovanstående yrkar vi att kommunfullmäktige beslutar
att Stockholms stad ger adoptivbarn med utländsk bakgrund
möjligheten att välja sitt ursprungslands språk på liknande sätt som
hemspråk i skolan.

Stockholm den 20 mars 2000

Christer Öhgren

Rebwar Hassan

Sabina Bossi

Cecilia Obermüller